

Dwaalgedrag bij mensen met dementie,

een uitdaging voor het personeel, kansen voor verandering

Bachelorproef aangeboden door

Jessy Dhaenens & Nelleke De Schepper

tot het behalen van de graad van

Bachelor in de Verpleegkunde

ABSTRACT

Sleutelwoorden: dementie, dwaalgedrag, Alzheimer, niet-farmacologische therapieën, agitatie, onrust, sundowning syndroom, levenskwaliteit, gedragsstoornis, farmacologische therapieën, wegloupedrag, RAWS-V2, MMSE, avondonrust.

Aan de hand van deze bachelorproef wordt er getracht inzicht te krijgen in welke mate dwaalgedrag zich uit. Wanneer het zich voordoet en hoe hier kan op ingespeeld worden op zowel een preventieve als curatieve wijze. Met als doel om de zorgverlening naar mensen met dwaalgedrag te optimaliseren.

Voorafgaand werd er wetenschappelijke literatuur bestudeerd om zicht te krijgen op de theoretische achtergrond van dwaalgedrag en de mogelijke interventies.

Na de literatuurstudie werd een kwantitatief onderzoek uitgevoerd, met als onderzoeksmethode observatie van bewoners in een woon- en zorgcentrum met een diagnose van dementie, om zo een zicht te krijgen of dwaalgedrag bij deze mensen voorkomt en hoe het zich manifesteert. Aan de hand van een vragenlijst werd ook het personeel bevroegd naar hun bevindingen en kennis omtrent dwaalgedrag.

Dankzij de uitvoering van deze bachelorproef werden volgende resultaten bekomen. Dwaalgedrag komt bij 57% van de mensen die geobserveerd zijn voor. Aan de hand van de RAWS-V2 schaal werd deze observatieperiode uitgevoerd. Van de 280 elementen die beantwoord zijn door de observatoren, zijn er 269 vragen gelijkend beantwoord. Waaruit kan besloten worden dat de observatieschaal bruikbaar is om dwaalgedrag om te sporen.

De enquêtes leverden als resultaat toch wel gelijkenissen op met de literatuur, zoals het feit dat de best gekozen interventies niet-farmacologische interventies zijn. De observatoren hun kennis rond de gepaste niet-farmacologische interventies is matig, zo geeft de meerderheid aan dat snoezelen tot

de beste interventies zou behoren. De literatuur spreekt dit tegen en zegt dat dit enkel een relaxerend effect heeft. Hoewel de antwoorden vaak uiteenlopend zijn zoals bij de vraag over de oorzaak van dwaalgedrag, is het wel spiegelend aan de literatuur.

Er worden verscheidene definities in de literatuur weergegeven, dit is een punt waar nog aan gewerkt kan worden. Het ontwikkelen van een éénduidige definitie, zodat men zorgverleners goed kan educeren wat dwaalgedrag juist inhoud.

Aantal woorden bachelorproef: 19.982 (exclusief inhoudstabel, literatuurlijst en bijlagen).